

Література:

1. Міляр Л. Ф. Сучасні підходи до оцінювання рівня продовольчої безпеки. Наука й економіка: науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету. 2012. Вип. 1 (25). С. 193-198.
2. Вараксіна О.В. Формування організаційно-економічного механізму продовольчої безпеки України : дис.... канд. екон. наук : 08.00.03. Полтава, 2016. 221 с.
3. Актуальні проблеми правового забезпечення продовольчої безпеки України : монографія / О. М. Батигіна, В. М. Жушман, В. М. Корнієнко [та ін.] ; за ред.: В. Ю. Уркевича, М. В. Шульги ; Нац. ун-т "Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого". Х. : ФОП Шевченко С. О., 2013. 326 с.
4. Резнік О.М. Адміністративно-правові засади діяльності правоохоронних органів із забезпечення фінансово-економічної безпеки України : дис... доктора юрид. наук : 12.00.07. Суми, 2019. 509 с.
5. Про затвердження Положення про територіальні управління Бюро економічної безпеки України: наказ Бюро економічної безпеки від 21.01.2022 № 14. Офіційний вісник України. 2022. № 10. Ст. 567.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-351-7-154>

МЕХАНІЗМ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ ПОЗИТИВНОГО ДОСВІДУ ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ У СФЕРІ РОЗБУДОВИ АДВОКАТУРИ

Войцешук Вадим Валерійович

здобувач Приватної установи

«Науково-дослідний інститут публічного права»

м. Київ, Україна

Імплементація досвіду правового регулювання у національне законодавство України – це процес перенесення та втілення відповідних правових норм із законодавства іншої країни до національного за допомогою правових механізмів та способів. Процес імплементації використовується напряму у роботі з нормою, тому нормативне регулювання процесу імплементації вкрай необхідне в Україні з урахуванням юридичної техніки та загальних засад щодо створення національного законодавства [1, с. 84]. Слід зазначити, що процес імплементації може також передбачати пристосування окремої норми або цілого правового інституту до особливостей національної

правової системи. Частково це стосується і адвокатури, на необхідності удосконалення якої неодноразово наголошують вітчизняні вчені.

Наприклад, О. І. Приходько стверджує, що розвиток процесу реформ в Україні, питання подальшого вивчення та впровадження ефективної моделі адвокатури в механізми, що забезпечують конституційні права громадян, дозволить створити концептуальну модель нових взаємовідносин між державними інститутами адвокатури та громадянським суспільством, визначивши її роль і значення [2, с. 211]. Отже, науковець відводить процесу імплементації вирішальну роль у реформуванні адвокатури, у тому числі і за рахунок впровадження позитивного досвіду інших держав.

В свою чергу Т. Б. Вільчик та В. О. Святоцька справедливо констатують, що формулювання національних стандартів адвокатури повинно відбуватися з урахуванням: результатів наукових та практичних досліджень; міжнародних і регіональних стандартів; правил, норм та інших актів, що стосуються прав і свобод людини та їх захисту; прогресивних національних стандартів адвокатури зарубіжних держав; судової практики національних і міжнародних судів; інших видів юридичної практики; прогресивних традицій і звичаїв адвокатської діяльності України та інших держав [3, с. 67].

І. Я. Семенюк стверджує, що порівняно з міжнародними та європейськими нормативними документами, що регламентують поведінку адвокатів під час виконання ними своїх професійних обов'язків і містять моральні засади їхньої діяльності, у нашому національному законодавстві відсутнє нормативне закріплення моральних засад діяльності адвокатів. Це зумовлює необхідність залучення міжнародних та європейських стандартів у цій сфері в Україні. Тобто імплементація міжнародних і європейських стандартів у національне законодавство України та їх реалізація в практичній діяльності вітчизняної адвокатури здатні позитивно вплинути не лише на рівень розвитку правової держави, а й на зростання міжнародного та європейського іміджу нашої держави [4, с. 70]. Ця теза позиціонує певну ідеологічну функцію імплементації, яку вона виконує через удосконалення вітчизняного законодавства.

Отже, пропонуємо під імплементацією позитивного досвіду розбудови адвокатури розуміти сукупність правових засобів та способів наближення вітчизняного законодавства та практики адвокатської діяльності до міжнародних стандартів через впровадження позитивного досвіду нормативно-правового регулювання та управління інститутом адвокатури. Метою імплементації є розбудова в Україні ефективного інституту адвокатури та системи органів адвокатського самоврядування, орієнтованих на співпрацю з владними інституціями

та громадянським суспільством. Правовими засобами імплементації є уніфікація, гармонізація, пристосування та координація.

До числа цілей імплементації позитивного досвіду Литовської Республіки у сфері розбудови інституту адвокатури в законодавство України слід зарахувати: забезпечення максимальної ефективності та людиноцентричності інституту адвокатури; усунення інституційної розбіжності української моделі адвокатури та відповідних моделей в європейських країнах; удосконалення структури органів адвокатського самоврядування в частині розподілу повноважень; запровадження функціональної системи гарантій адвокатської діяльності; створення умов для розширення діяльності українських адвокатів в європейських країнах; розбудова справедливої системи формування адвокатського корпусу та підтвердження кваліфікації адвокатів; удосконалення форм участі держави в організації та функціонуванні інституту адвокатури.

Під принципами імплементації позитивного досвіду розбудови інституту адвокатури слід розуміти вихідні засади модернізації та удосконалення форм адвокатської діяльності та структури органів адвокатського самоврядування. Пропонуємо до числа означених принципів віднести: конструктивність (імплементації підлягає лише позитивний досвід); оцінка ефективності (обов'язковою умовою імплементації має бути моніторинг її результатів); плановість (імплементація повинна здійснюватися в рамках чіткої стратегії, тобто дорожньої карти); узгодженість (імплементація має здійснюватися на основі балансу інтересів держави, отримувачів послуг та адвокатської спільноти); комплексність (імплементація відбувається одночасно в різних сферах адвокатської діяльності); системність (імплементація – це багатостадійний та довготривалий процес).

Суб'єктами імплементації позитивного досвіду розбудови інституту адвокатури в національне законодавство та практику діяльності адвокатів є учасники, які своїми діями забезпечують впровадження цього досвіду в Україні. До числа таких суб'єктів доцільно віднести: Верховну Раду України, Кабінет Міністрів України, Міністерство юстиції України; Національну асоціацію адвокатів України, регіональні органи адвокатського самоврядування, окремих адвокатів, а також міжнародних учасників. Означені суб'єкти забезпечують процес імплементації через реалізацію власних або делегованих повноважень, ініціювання процедур; прийняття та виконання рішень; реалізацію окремих форм адвокатської діяльності.

У своєму монографічному дослідженні В. В. Філатов зазначає, що механізм імплементації може бути міжнародний та внутрішньодержавний. При цьому, міжнародний характер імплементації має у випадку, коли мова йде про виконання обов'язків,

що містяться у міжнародних угодах чи конвенціях, а внутрішньодержавний – коли влада країни самостійно розробляє та приймає нормативні акти, дія яких спрямована на наближення національного законодавства до міжнародного рівня [5, с. 196]. На нашу думку, імплементація позитивного досвіду Литовської Республіки у сфері розбудови адвокатури в Україні має відбуватися на основі комбінованого механізму, тобто поєднання міжнародного та внутрішньодержавного механізмів.

Література:

1. Сьох К. Я., Гультай М. М. Імплементація нормативно-правових актів європейського союзу у національне законодавство України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 6. С. 82–84.
2. Приходько О. І. Міжнародні стандарти щодо функціонування адвокатської діяльності та їх імплементації в українське законодавство. *Держава та регіони*. 2022. № 2 (66). С. 210–215.
3. Вільчик Т. Б., Святоцька В. О. Міжнародні стандарти адвокатури: проблеми імплементації у національну правову систему. *Право України*. С. 54–69.
4. Семенюк І. Я. Особливості міжнародних та вітчизняних нормативних актів, що містять положення про моральні засади діяльності адвокатів. *Науковий вісник ЛьвДУВС*. 2016. № 3. С. 62–71.
5. Філатов В. В. Імплементація міжнародних норм о митного законодавства України: монографія. Донецьк: ДонУЕП. 2013. 201 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-351-7-155>

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ФІНАНСОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Рекуненко Тетяна Олександрівна

к.ю.н., доцент,

заступник директора

Криворізький навчально-наукового інститут

Донецького державного університету внутрішніх справ

м. Кривий Ріг, Україна

Податки, з огляду на їх економічну та правову природу, є ключовим інструментом фінансового забезпечення функціонування будь-якої держави. Нестача надходжень до бюджетів різних рівнів або їх недостатня кількість призводить до неминучої неефективності